PROJEKT MBI - dokumentacja wstępna

Analiza składowych głównych (PCA)

Zespół: Magdalena Dziarczykowska Karolina Waledzik

Zadanie

Celem projektu jest napisanie aplikacji umożliwiającej zrozumienie działania algorytmu służącego do analizy składowych głównych.

Algorytm PCA

W projekcie przedstawione będą kolejne kroki algorytmu PCA (ang. *Principal Component Analysis*). Uproszczona analiza składowych głównych dla zadanych danych wejściowych składa się z następujących kroków:

Dane wejściowe:

	atrybut			
pomiar	1	2		m
1	X ₁₁	<i>x</i> ₁₂		<i>X</i> _{1 <i>m</i>}
2	<i>X</i> ₂₁	X ₂₂		<i>X</i> 2 <i>m</i>
200				
n	X_{n1}	X_{n2}		X_{nm}

Krok 1: Obliczenie średniej i odchylenia standardowego (dla każdego atrybutu).

Krok 2: Normalizacja zgodnie ze wzorem. Po normalizacji wszystkie atrybuty będą miały parametry: średnia = 0 i odchylenie = 1.

$$z_{ij} = \frac{x_{ij} - \mu_j}{\sigma_j}$$

Krok 3: Znalezienie **nowego układu współrzędnych** - tylko pomocą przekształceń liniowych:

Krok 3.1. Wyznaczamy macierz kowariancji Cz będącej wyrazem liniowej zależności miedzy kolejnymi atrybutami.

$$\mathbf{C}_{\mathbf{Z}} = \frac{1}{n} \mathbf{Z} \mathbf{Z}^{T} = \begin{bmatrix} \sigma_{1}^{2} & \sigma_{12} & \dots & \sigma_{1m} \\ \sigma_{21} & \sigma_{2}^{2} & \dots & \sigma_{2m} \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ \sigma_{n1} & \sigma_{n2} & \dots & \sigma_{m}^{2} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & \sigma_{12} & \dots & \sigma_{1m} \\ \sigma_{21} & 1 & \dots & \sigma_{2m} \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ \sigma_{n1} & \sigma_{n2} & \dots & 1 \end{bmatrix}$$

gdzie $\sigma_{a_ia_i}$ to kowariancja między atrybutami i i j.

Krok 3.2. Poszukiwanie takiego przekształcenia P macierzy kowariancji, aby otrzymać postać diagonalną C_Y .

$$\mathbf{C_Y} = \left[egin{array}{ccccc} \lambda_1 & 0 & ... & 0 \\ 0 & \lambda_2 & ... & 0 \\ ... & ... & ... & ... \\ 0 & 0 & ... & \lambda_m \end{array}
ight]$$

$$C_{Y} = \frac{1}{n}YY^{T} = \frac{1}{n}(PZ)(PZ)^{T} = \frac{1}{n}PZZ^{T}P^{T} = PC_{Z}P^{T}$$

Krok 4. Wyznaczenie z macierzy kowariancji wartości własnych i wektorów własnych.

Rezultat: Otrzymane wektory własne będą naszymi składowymi głównymi, a wartości własne będą mówić jak dużo wariancji przynależy do tego wektora własnego.

Do wyboru nowego układu współrzędnych w algorytmie PCA stosuje się często k**ryterium** *Kaisera-Guttmana,* które mówi, iż należy zachować składowe, dla których wartości własne są większe od 1 (czyli wkład składowej większy, niż wkład pojedynczej zmiennej).

Podstawowe założenie aplikacji

Aplikacja będzie miała charakter webowy, a wszelkie obliczenia będą wykonywać się po stronie klienta. Na stronie będą pola umożliwiające wprowadzanie własnych danych orazi śledzenie kolejnych kroków algorytmu PCA.

Wykaz funkcjonalności

Podstawowe funkcjonalności z punktu widzenia użytkownika aplikacji:

- 1. Możliwość prześledzenia najważniejszych kroków algorytmu PCA:
 - > normalizacja danych
 - obliczenie macierzy kowariancji
 - wyznaczenie macierzy diagonalnej
 - > wyznaczenie wektorów własnych i wartości własnych
- 2. Wprowadzanie własnych danych lub użycie przykładowych
- 3. Przedstawienie działania algorytmu dla 2 wymiarów
- 4. Propozycja dobrania ilości składowych głównych zgodnie z kryterium Kaisera-Guttmana

Technologie i narzędzia

Planowane do wykorzystania narzędzia:

- > HTML5 + CSS3
- język JavaScript + biblioteka z zaimplementowanym algorytmem PCA (prawdopodobnie [2])

Źródła

- [1] R. Nowak, materiały wykładowe do przedmiotu Metody bioinformatyki.
- [2] 12.04.2017, https://mljs.github.io/pca/